

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Quid Sirenes in S. Scriptura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

si nuper naufragio eiectus in littus, timida navigaturis voce denuntio: In illo æstu, charybdis luxuriæ salutem vorat. Ibi ore virgineo ad pudicitiaæ perpetranda naufragia Scyllæum renidens, libido blanditur. Hic barbarum littus, hic Diabolus pirata cum socijs portat vincula capiendis. Nolite credere, nolite esse securi; licet in modum stagni refluxum æquor arrideat, licet vix summa elementi terga crispentur, magnos hic campus montes habet. Intus est periculum, intus hostis. Expedite rudentes, vela suspendite, crux antennæ figatur in frontibus. Hæc S. Doctor.

Sirenes dum canunt, mergunt. Socrates apud Stobæum: Δεῖ ὡς περ σειρήνας τὰς ὕδοναίς παρελθεῖν, τὸν σπεύδοντα τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὡς περ πατρίδα, id est: Oportet voluptates præterire velut Sirenes eum, qui virtutem, tanquam patriam intueri desiderat. Quibus verbis alludit ad Vlysssem, cerâ obturatis auribus (quod dicemus) præternavigantem Sirenas, ut Ithacæ patriæ fumum subsilientem cerneret. Longè dulcior nos vocat patria Cælum, cujus desiderio qui tenetur, eum oportet malæ voluptatis illecebras negligere & aspernari.

S. Ambrosius in psal. 43. Illecebriferos Sirenum cantus eleganter, ut solet, ad hoc ipsum argumentum applicat. Sirenes, inquit, quasdam fuisse puellas gentilis tradit historia: quæ vocis suavitate, canendi illecebris, audiendi studio illectos iravigantes ad littus admoveere navigia inducebant, eosque (cùm gratiam vocis sequerentur) scopuloso in loco naufragium facere solitos, vetustas posteris tradidit. Ita sæculi voluptas nos quadam carnali modulatione delectat, ut decipiat. Vt ergo illic non littus in vitio erat, sed canora dulcedo: ita non caro invitio, sed ea, quibus caro ista sollicitatur & fluctuat. Et comment. in Luc. lib. 4. in proœmio. Sic Vlysssem, inquit, ut fabulæ ferunt (licet & propheta Isaias dixerit c. 13. *habitabunt in ea filia Sirenum*) post decem annorum exilia, quibus bellatum in Ilio est: decemque erroris annos, festinantem ad patriam, Sirenes cantu vocis illectum, ad illud famosum voluptatis naufragium penè deduxerunt, nisi adversus illecebrifera sonitus cantilenæ, insertâ cerâ sociorum clausisset aures. Et subjungit, animam, Vlyssis exemplo, ad crucis lignum spiritualibus nexibus vincendam, ne lascivarum rerum moveatur illecebris, cursumque naturæ detorqueat in periculum voluptatis.

II. (c) De Sirenibus locus Isaiæ cap. 13. sic habet: *Et erit Babylon*

(c) *Quid sirenes sint in S. Scriptura.*

bylon illa gloriosa in regnis, inclita superbia Chaldaeorum: sicut subvertit Dominus Sodomam & Gomorrham. Non habitabitur usque ad finem, sed requiescent ibi bestia, & replebuntur domus eorum draconibus: & habitabunt ibi struthiones: & pilosi saltabunt ibi: & respondebunt ibi ulule in a-dibus eius, & Sirenes in delubris voluptatis. Quibus verbis describit interitum, desolationem ac vastationem Babyloniae à Cyro inferendam. Vbi per pilosos intelligit Faunos & Satyros, hoc est, daemones, scilicet qui in silvis & locis desertis apparent hirsuti specie hircorum, quasi Dijenemorum; de quibus idem Propheta cap. 34. ubi agit de excidio Idumaeae, aitque terram illam futuram cubile draconum & pascua struthionum, subdit: *Et occurrent daemonia onocentauris, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubavit lamia, & invenit sibi requiem*, id est spectra diabolica partim hominem, partim equum vel asinum referentia, aut pilosum hircum mentientia, & speciem colludentium & saltantium praefertentia. *Lamia*, sunt daemones succubi, qui *Empusa* dicuntur, de nocte monstrosi formis hominem terrentes. Sed redeamus ad cap. 13. Isaiae. *pilosus saltabunt ibi*, nempe larvati daemones, sicut lascivientes hoedi, militarem in modum è diversis stationibus emissi, adversis frontibus congregentur, insultabunt & arietabunt. *Sirenes in delubris voluptatis*, scilicet habitabunt, id est, ut S. Hieronymus ait, aut monstra, aut dracones magni, cristati & volantes: hi enim ferè sunt in locis desertis & devastatis, horumque speciem saepe assumunt daemones. Tropologicè, Siren, inquit D. Basiliius, est daemon, qui animam voluptate allicit & decipit. *In delubris voluptatis*, hoc est, in palatijs voluptuosis (Babylon enim erat constructa, & comparata ad omnem voluptatem & pompam) post excisionem pro delicijs erunt in delicijs dracones, pro citharcedis ululae & bubones, pro famulis & asseclis Fauni & Satyri horribiles.

III. (d) Atque ut Physicum etiam aliquid de Sirenibus referamus. Siren est species monstri aquatici & marini, ore & pube tenus virgo, infernè piscis, qualis nostro saeculo in Frisia caprus, vixit inter homines multos annos, didicitque nere. Cornel. in hunc locum. Memorabile est, quod de Sirenibus refert Franciscus Sacchinus in historia Societatis nostrae lib. 4. parte 2. ad annum 1560. In insula Manaria, quae ducentis à Goa, Indiae metropoli, leucis distat, dum Dimas pro-regis medicus, & P. Henricus Henricius familiariter inter se agunt, adfunt velut stupentes, magnisque cum clamoribus piscatores, patrem Henricum ad suas ut iret scaphas, rogantes, spectatum ingens naturae miraculum.

(d) Qualia physice sunt monstra Sirenes.